Any IV. Palamós, Septembre de 1917. Núm. 46.

MARINADA

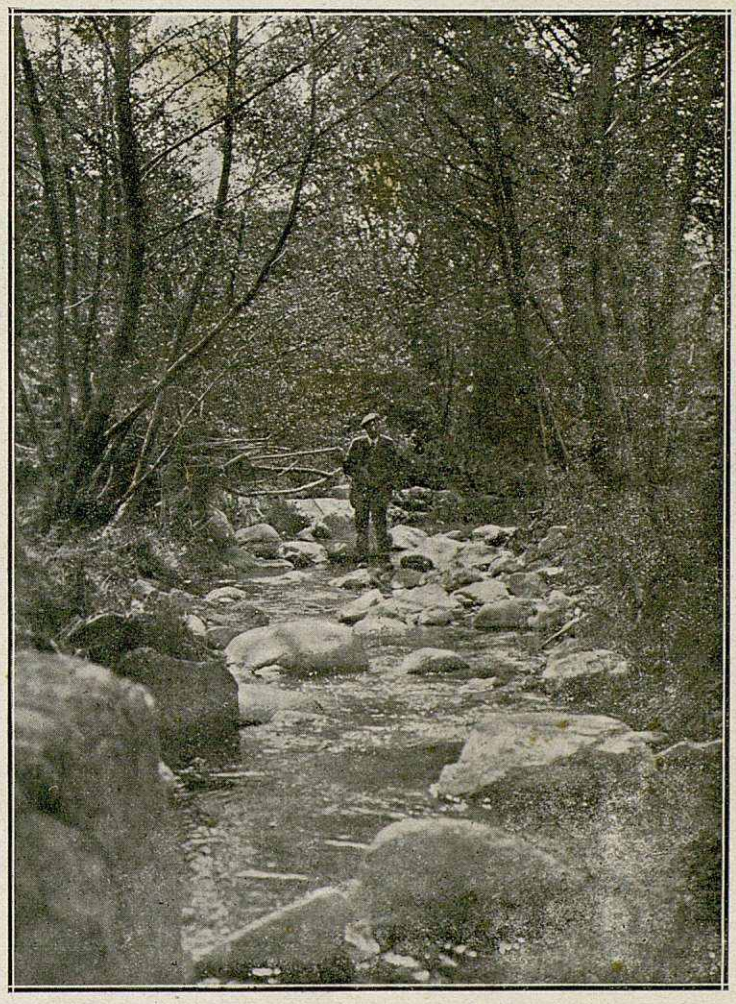

DELITOSA VERNEDA

Clixè de M'Huch Sanner.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Repòs

Déu ungí d'aroma sa testa consagrada
i li donà per terra l'esquerpa serralada.
Mossèn M. COSTA i LLOBERA.

Allà en el bell cor de la meva terra,
paradís somniat de ma joventut,
s'alça airòs, soberg, a un caire de serra
no esperant pels tràngols veure's mai vençut,
un pi colossal que al rocam s'aferra
i corprèn els homes en la solitut.

¡Quina grata esséncia dúu aquell pi gegant
que el tramuntanal sens parâ escabella!
Si el temps li descalça la nuosa arrel,
ja li amoroseix l'alta fontanella.
Si els pastors li roben l'escorça sagnant
ell sa copa verda va oferint al cel
mentres li somriu una que altra estrella.

Quan el sól flameja, sota'l seu ombriu
reposo, cansat, a la mig diada
i remoc les cendres d'un sagrat caliu
i reveig l'esguard de la dòna aimada.
De sobte m'arriba, com un cant llunyà,
l'esquelleig que en l'aire trèmol fa vibrar
el remat nombròs de la fondalada.

Va glosant l'esparça, fruit d'una il·lusió
que en la fresca ubaga canta el vell pastor
amb veu d'un encís i harmonía plena.
Jo no sé que sento que em va corlligant,
i la melodía d'aquell màgic cant
el meu pit oprès d'ansies asserena.

El pastor m'hi atrapa, sèu devora meu,
guaitant, anhelós, lla d'enllà, la plana;
i tan punt s'adona de mon posat greu,
pel fons de sa pensa tot de records treu
que, boi confiat, lentament m'esgrana.

—Era pla bonica com un bri de sól;
traidor l'escarnía sempre el rossinyol
quan allà a la font els cantis omplía;

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

De les herbes bones treia tota olor—
¡Com me l'escoltava l'apenat pastor
que amb son trist relat el dolor traía!

. . . . . .

. . . . . .

I el fil de la serra, blavejant enllà,
clou més l'horitzó on ma pensa vola;
eixa pau beneita ningú torbarà
i entre somnis d'or restarà ben sóla.
Animeta meva, be hi seràs feliç!
Ja hem trobat la joia d'un nou paradís
que dels passats mals pròdiga aconsola.

¡Quina grata esséncia dúu aquell pi gegant
que el tramuntanal sens parâ escabella!
Sempre me n'hi volo, a fruir l'encant
entre'l dolç murmull de la fontanella.

ANTÓN BUSQUETS I PUNSET.

El cafeter de la cantonada

Del Carnaval.

Anant fent aquets pensaments, me vaig aixecar per anar-me'n, quan la porta se va obrir donant pas a un senyor vestit de negre, amb mangala i berret fort.

Aquest deu fer com jo; no dèu conèixer la vila i ha entrat en el cafè que dèu haver vist més aprop per a pendre alguna cosa.—Ja' t divertiràs, — vaig pensar. Però al revés de ço que em creia, aquell senyor ja devía conèixer la casa.—Amb pas segur, se'n va anar cap al fons, i en arribar al mostrador, va sortir a rebre'l el xicot, qui li digué algunes paraules, que, per ser dites amb veu baixa i per la distància que ens separava, no vaig poder entendre.

«Deu ser algún conegut de la casa a qui es deu queixar perqué no pot sortir a divertir-se, pensava jo, i vaig sortir al carrer, deixant el senyor i el noi, que arreglessin ells sols, els llurs assumptes, ja que a mi rès no m'importaven.

***

A l'estació me varen dir que el tren portava dues hores de retràs.-- Sí que estic ben enredat, jo que ja me veia assegut dintre el vagó, fent via cap al poble, i ara tenía d'estar-me dues hores més, voltant sense direcció, pels carrers d'aquella vila, sense company i sense humor.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

A la fí, vaig decidir anar-me'n cap a la plaça: allà al menys, sentiría un parell de sardanes i passaría sense endonar-me'n tant, les dues hores que me faltaven per a poder marxar. La plaça estava de gom a gom; era l'hora de més animació, i entre els músics, la cridòria de la gent, les empentes i les corredices que hi havía, quasi me vaig marejar.

Ja me'n volía entornar, quan vaig sentir que un braç s'agafava amb el meu i unes veus conegudes que, al darrera meu em cridaven, feien gran tabola.

—Ep! D'on surts? Que fas aquí aturat com un estaquirot?—Au! vina amb nosatros.

Gracies a Deu que veia gent coneguda: una mitja dotzena d'amics meus que no havía pogut trobar en tota la tarde, agafats del braç amb algunes disfreces, estaven rient al meu voltant, mentres una d'elles m'havía agafat a bracet i, fingint la veu, me deia:

—Ja'l conec a vostè.

—Jo no't conec a tu, però me sembla que deus esser una de les noies més simpàtiques que corren per aquets voltants.

—Ala! no se'n burli que encara no sab quina cara tinc; si el sentís la seva promesa!

—La meva promesa? Si no en tinc! I creu que si hagués de triar-ne una, poc hauría d'anar gaire lluny per a escollir-la.

—¡Hem de celebrar la troballa, digué en aquell moment un dels amics. Au! tu feràs de capità i ens portes a qualsevol lloc, on poguem refrescar-nos la gola, que de tan seca que la tenim, al parlar, sembla que ens hi surti polsaguera. Ala! endavant que tu dirigeixes!

Se'm va acudir una pensada :

I si els portés en aquell cafè tan trist, on havía passat aquella mitja hora tan ensopida?— Al menys donaríem una nota alegra en aquella sala de color fosc.— Aixís com aixís, mentres hi hagi humor, per tot s'està bé, i a més, potser el marrec aquell estaría content, podent participar de la nostra gresca.

Amb la meva companya a braçet, vaig posar-me davant de tots, i tota la colla me seguía saltant i cridant de tal manera, que els séus crits ofegaven el só de les campanes que en aquell moment, fent gran contrast amb la nostra alegría, tocaven a mort.

Dos carros, atravessant el carrer, varen fer aturar-nos per a esperar que haguessin passat; llavors, pararen els crits i el trist só de les campanes, se va sentir clarament.

— No sabeu pas qui ha mort, Mercè?, vaig sentir que preguntava una dòna, des de dalt d'una finestra, a una veïna que s'estava al carrer.

—Ai fieta! Qué no ho sabs? El cafeter de la cantonada.

—Tu! Qué'm dius? — ¡Tant mateix ès ben desgraciada aquesta familia; encara no fa un mès que va morir ella, i avui li ha tocat a n'ell. I el pobre

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Cisquet, com ho farà ara tot sol? Ai Senyor! Se veuen unes coses en aquest món... Ja ès ben bé de plànyer, pobre criatura!

No vaig sentir rès més. Els carros havíen passat, i tota la colla tornava a avençar, saltant alegrement, i jo, absort amb els meus pensaments, me deixava portar per ells, sense saber on me duien.

Ve-t'aquí perqué estava tan trist el petit camarer que m'havía servit encara no feia una hora!— I jo que'm pensava que era perqué no es podía divertir!

— Com t'has posat de cop i volta, que estàs tan pensatiu? va dir-me un company, ventant-me una esquenada.—Que pot ser no sabs on portar-nos?— No t'amoïnis per això, home. Precisament aquí a la vora hi ha una confitería que tenen un Xerez superior i uns dolços que te'n lleparàs els dits. Ja m'ho sabràs dir.

I agafant-me pel braç que me quedava lliure i sense donar-me temps de protestar, va quasi arrastrar-me amb ell, i, a la poca estona, ens trobàvem tots dins una confitería, asseguts davant una taula plena de dolços i Xerez.

—Però, digues lo que tens. Qualsevol diría que te s'ha mort la xicota.

—Beu això que t'alegrarà, deia la meua parella presentant-me una copa plena de vi daurat, amb una mà tan fina, seguida d'un braç tan ben format, que oblidant-me de tot lo altre, me veníen temptacions de ventar-hi una mocegada.

Al cap de mitja hora, l'alegría era general. Ja portàvem algunes ampolles buidades, i tots ballàvem alegrement quan, una dòna entrà a la botiga i dirigint-se al confiter, li digué algunes paraules, que no entenguérem. Aquest, s'acostà a nosaltres després de gratar-se el clatell, com pensant ço que ens havía de dir, parlà aixís, poc més o menys:

—«Aquesta dòna m'ha vingut a preguntar, si faríen el favor de no fer tanta fressa, perqué aquí davant, s'ha mort un cafeter, i els veïns, se queixen que's mogui aquest escàndel».

Vàrem pagar i sortir de la botiga. Ja en el carrer, vaig sentir un de la colla, que deia:

— Sempre ens han d'ennaigar la festa! Que n'hem de fer nosatros, si s'ha mort un cafeter?— Si ès mort, que l'enterrin, però que ens deixin divertir! Apa nois, cantem-ne una!..

Se varen posar a cantar. Jo els seguía, enterbolit i la vista baixa. Entre la fressa que feien cridant, me semblava sentir plorar el fill del cafeter de la cantonada.

CAMÓS.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

L'anfiteatre

Del llibre POESÍES COMPLETES.

Per fullejà' en lo llibre de les edats passades
me'n vinch a tu, decrèpit monument,
ruines venerables de molsa coronades
que dels sigles feu cara a la corrent.

De lluny, ohint tes gestes, mon cor ja feyes batre;
més ara, que't contemplo al meu davant,
als meus ulls tu li sembles, soberch anfiteatre,
desllorigada ossera d'un gegant.

Devant d'aqueixes pedres fereixen ma memoria
espectacles impurs y crits y horrors,
y sento l'*Ave César,* del poble la cridoria
y, dels vençuts, agònichs estertors.

Jo veig esclaus sens nombre de totes encontrades
aixecant a fuetades tos carreus:
lo qui del sol de Lidia rebía les besades
y'l qu'en les neus de Scithia enfonzà'ls peus.

Y veig la mar humana del poble, en sa fal-lera,
omplint de gom a gom tos setials;
de roses coronada la verge, y la ramera
flagel-lada en les festes lupercals.

Vestida ab roja pal-la, soperba, la matrona
ab fochs als ulls y pits mal encoberts,
ses provocants mirades jo veig com abandona
a quírites, patricis y lliberts.

Aquí caygué l'atleta de muscles com lo ferre,
ab coratge lluytant, si sense honor,
aquí'l lleó udolayre va esgarrapar la terra
y aquí, morint, se ve a mostrà'l valor.

Y quan la lley de Crist trau esplendent brotada
los falsos ídols rebotent pel fanch,
aquí veig a la víctima, de flors engarlandada,
venint a rebre son bateig de sang.

Mireula: es jove encara. Lo capithost invicte,
dels barbres esquadrons sempre temut,

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

humil sa testa acota, vençut per un edicte
d'un César malaltís y corromput.

Y la donzella tímida, poncella a mig descloure
que no ha besada encara'l sol-ixent,
tal com si'l cor d'un hèroe en ella's sentís moure,
corre a la mort cantant alegrament.

Y'l bes de pau donantse l'esclava ab la matrona,
lo noble amb lo soldat y l'histrió,
se lliuren a les feres a una senyal que dona
l'artista y César y fins déu: Neró.

Y les edats passaven, mes no la tiranía;
fou portada la púrpura al encant,
y aquí per tres centuries va corre' a sa agonía
un món caduch ab un nou món lluytant.

Mes Déu va signar l'hora: per fi l'alba somreya
com un sol cor lo món se va extremí',
y als raigs de la fe nostra gentil docer los feya
la púrpura imperial de Constantí.

Llavors la llum fou feta; les aygles prepotentes,
esporuguides, varen pendre vol,
y'ls nius del Capitoli varen deixar llisquentes,
cegades per la llum d'aquell nou sol.

Y'ls pobles foren lliures, la dòna redimida,
ses cadenes va rompre'l trist esclau,
y al cor de tots los homes la nostra fe benehida
va entrarhi com regina en son palau.

Perxô mon pit s'aixampla quan petjo tes arenes
encara avuy, oh cercle enderrocat,
y'ls crits del esclau sento al rompre ses cadenes,
proclamant ab son Déu sa llibertat.

La lley del amor santa tu en flor matar volíes,
ofegantla de sang entre bassals;
mes Déu va assenyalarte qu'un jorn esdevindríes
lo padró de ses glories més capdals.

¿Quí es qu'al vèuret ara, en tes desfetes grades
lo judici de Déu no hi veu escrit?
Potser demà no hi trobin, per fer ses nierades,
ni un lloch les aus pauroses de la nit.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

¡Adéu, colós del Tíber! Ta immensa desventura
prou has plorat: ja es hora de finir
Al pes dels anys desplómat en àtica postura,
com l'esclau qu'aquí un jorn veyes morir.

RAMON E. BASSEGODA.

(Respectem l'ortografía de l'autor).

Art i coloraines

Ha sigut molt visitada i comentada favorablement pel nostre públic aimant de les manifestacions d'art, l'exposició de pintures a l'oli d'en Matíes Canturri que ja anunciàrem en el número anterior i la inauguració de la qual tingué lloc el 14 del passat Agost.

Setze son les obres exposades, variadíssimes de tamany i de tema, encar que predominant-hi els assumptes de mar: cosa feta aposta, amb tota seguritat, per a satisfer tots els gustos.

En veritat que no sabríem donar una opinió precisa, sobre 'ls mèrits de l'artista ja anomenat, puix, encar que la majoría d'obres que ens presenta, descobreixen qualitats de fina percepció del natural i bona tècnica en son autor, aquestes se veuen ofegades sovint, per la falta de sinceritat i poca estensió a que obliga la conquesta de un mercat avar i d'educació artística deficient.

De les obres exposades, son les de figura les que menys ens plauen, essent els números 6, 12, i 16 les nostres preferides.

Ens ès grat consignar que algunes han sigut adquirides.

***

El bon amic i notable artista En M. Grau, qui, l'istiu passat, ens feu fruir la contemplació de exquisides aquarel·les, enguany està molt retret. No sé si serà discret dir que la contemplació i culte constant de la bellesa, potser li roba temps per traduir-la en inspirades composicions pictòriques. De totes maneres tenim motius per a saber que no està del tot en vaga el seu pinzell.

Una obra notable seva hem pogut admirar a casa de D. Ildefons Camós, que recomanem calurosament. Se tracta d'un tapiç de grosses dimensions pintat magistralment.

El seu pur istil, la seva entonació i caràcters i la decoració molt minuciosa, son belles qualitats que el fan agradabilíssim. En les figures, ès on podría buscar-s'hi, volent esser exigent, alguna desigualtat, per més que algunes d'elles estàn molt ben tractades.

Mil enhorabones al simpàtic artista.

F.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

LA ILLA DE MAL ENTRAR

Clixè d'En Joàn B. Camós.
premiat en el concurs de Terrassa

Crònica local

El trontoll de la vaga ferroviària amb el seguit de vaga general produí en la nostra vila la gran expectació que per tota Espanya dominà. El bàndol del governador declarant l'estat de guerra trobà a aquí pau i calma. El 13, jorn de l'esclat, marxaren palamosins a Barcelona; d'ells, algún reculà a l'avís de la forta i sagnant bullanga; altres, per inèrcia o valentía o necessitat, acabaren d'arribar-hi, fugint-ne ben aviat el qui pogué i recloent-se a la fonda el forçat a quedar-s'hi. Els recaders treballaren com possible els fou. Sospeses les conferéncies telefòniques, arribaren telefonemes, i a l'endemà, cartes, donant compte dels successos. En forma, que per lo pacífica fou permesa, s'aixamava la multitut a l'estació a l'arribada del tren, amb set de noticies, agafant el diari com menja exquisida i migrant força els qui no podíen haver-ne. El tramvía anava custodiat per la Guardia Civil. En el pont de Torrent col·locaren petards els revoltosos de ningú sab quin poble, però no hagué de lamentar-se cap desperfecte. Com que a Palafrugell i a St. Feliu plegaren els obrers, aquí, despres d'indecisions, preparava's a vagar la mainada de la Corchera, no arribant a complir-ho. L'autoritat militar publicà el bàndol que les manifestacions havíen d'esser pacífiques, i que a la primera subversió faríen ús de

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

les armes els mantenidors de l'ordre. Ordre hi hagué sempre, ballant-se sardanes en el Passeig del Port, el dia 15, tarde i nit. Els cinematògrafs no pogueren funcionar per falla de cintes. Ho feren al diumenge següent i amb atracció en el Saló Carmen. L'orquestra La Principal, honorada amb molts de contractes, no pogué acudir, durant el disturbi, a Montmeló. Hi anà alguns jorns després. Entre els seus lloguers hem de citar els de Sant Feliu de Guixols, Vilassar de Mar, Pals. L'Armònica fou també contractada a Llafranc. Una i altra cobla han tinguda feina a La Fosca per a deport dels distingits estiuejants.

La platja de La Fosca té els seus hereus. Un d'ells ha venut un solar i caseta molt satisfactoriament. Si, anys enrera, s'hi fincà amb aquesta il·lusió, ha tingut molt de talent.

Els afectats per la inundació clan en el treball d'enfondiment de la riera i arranjament de les motes, mentres que no pugui practicar-se el canvi de llit, aprovat per l'Estat. La brigada municipal ha començat de treballar en la riera. L'Alcalde de Sant Joàn esta ben disposat a consignar una quantitat per aquell fí. El canvi de curs, vers la platja de Castell ès feina de temps, per haver de recórrer, sens dubte, a l'expropiació forçosa. El nostre Ajuntament procedeix ara a la peritació del terrèn necesari. Com més ràpida sigui la resolució, més honorífica serà la intervenció del nostre Consistori.

Fineix la construcció de la paret defensora del Passeig de Lòpez Puicerver, que l'aiga desbordada i impetuosa desfeu i desfaría sempre com una pila de sucre. Ara s'allarga la paret, mig voltant l'edifici d'Obres Públiques.

Bona pensada l'escampadiça de colonies escolars per tots els punts d'estiueig! Durant el mès d'Agost, Palamós ha estotjat una colònia gironina, qui ha disfrutat, a desdir, de les delicies del mar. L'Ajuntament els feu ofrena de bosses com a recórd del sojorn i anà a l'estació a pendre'n comiat. Tota la colònia celebra comunió general el dia 19, predicant-hi el R. P. Joàn Aumallé, germà del nostre senyor Rector. Gran nombre de fedels guanyaren les indulgéncies del Jubileu de la Porciúncula.

De resultes de la revolució, el comerç de aquesta contrada sofrí, durant alguns jorns, de la privació del telefon, obligant, per molts d'assumptes, a molts a passar les cames per la carretera, enc que sense moure's. Igual, si fa no fa, ès el moviment de les fàbriques. En la Corchera hagueren d'aplaçar 12 dònes i se'n presentaren 100. Aumenta, encar, l'exèrcit de recollidors de la merma de palíes. Ultimament, els obrers de la Corchera no més poden fer quatre jornals.

Els carrabiners s'incautaren de 77 sacs de fasoles que ja sortiràn ben cares al qui, sens dubte, les comprà ben barates. En la gran carestía de queviures, tenen molta requesta les tripes. Durant la crisi de menjar, sempre hi ha a marina el bon recurs de sonsus o sardineta. Per la riquesa del pla de St. Joàn, hi ha també el petit consol de l'abundància i baratura de sebes.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

A St. Joàn, part del poble s'empenyà a canviar el dia de la Festa Major, produint lluita gran. Cada bàndol tindrà la seva festa major, i el jovent ne tindrà dues. El segón diumenge d'Agost en celebraren una, quedant enganyats molts de palamosins, per quant sols hi hagueren 3 sardanes a plaça i ben dejorn, per a fer ball d'abraçada a l'envelat.

El barri del Portal ballà sardanes pel gust de ballar i en molts de carrers hi hagué ball d'abraçada a só d'un manubri.

L'artista Don Matíes Canturri ha celebrat una exposició de que ja parlem, en detall, en altre lloc, com bé se mereix. El notable Director de l'Escola Graduada Don Josep M. Andreu donà a Girona important conferéncia sobre els Museus escolars, essent felicitat del Dr. Carulla i aplaudit del concurs de professors. Ha pres posessió del càrrec d'Ajudant de Marina Don Ramón Regalado. Tinguérem el gust de saludar Mossèn Joàn Marull, i la familia de Don Josep Tauler, domiciliada, de nou a Palamós.

L'electricitat de la Companyía La Electra no il·lumina amb la claror de costum, per verificar una gran reparació en el Pasteral. Corren veus de que ha venut el seu negoci a l'Energía Elèctrica.

S'ès posada a la venda l'obra *El Santuario de S. Sebastián,* de la qual sos autors mos han fet ofrena d'un exemplar.

Tothom haurà cregut que ès estada perfecta la informació de *La Veu de Catalunya* referent a les demostracions de condol per la mort del gran Prat de la Riba (q. a. C. s.) Ha deixat de consignar el telefonema del Diputat Provincial Don Martí Roger i el de la nostra publicació.

A l'arribada de l'automòbil, en el capvespre, s'ajusta molta de gent a la Plaça de Gonzàlez Hontoria, oferint bell aspecte.

El capítol de desgràcies ès com segueix: dos automòbils particulars toparen vora Sant Antoni, produint aquí gran pànic; no més reberen contusions els viatgers. Un bot va esser tombat pel tramuntanal. Una tartana palamosina amb palamosins volcà a Llafranc. Caigué un home d'una claraboia.

Comiat

La vida amb exigéncia m'obligava
a separar-me, en breu, del teu costat.
No'l veuràs més, jo tristament pensava,
no'l veuràs més, cor meu, ton estimat.

T'estimaré, vas dir-me en aquell dia
que de tu em vaig haver de despedir,
t'estimaré, ben cert, videta mia,
mai no t'oblidaré fins a morir.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Correspondrà ton cor a mon deliri,
podré comptar amb ton amor feliç,
el nostre amor tan pur com ho ès el lliri,
serà, totstemps, el meu preat encís?

Un silenci seguí; rès no es sentía.
Jogava el vent amb les fulles i flors.
Pausadament anà morint-se el dia
i l'agonía entrà dins nostres cors.

L'últim adeu el sól dava a la prada
més tornarà demà ja al costat séu;
l'adeu que em daves tu amb la mirada
fins quan serà? Potser per sempre, o Deu!

Per sempre podrà esser-ho en esta terra,
jardí tant sols d'espines i de plors;
més no volgueu, o Verge de la Serra
que caigui en el pecat ningún dels dos.

Sigueu Vos sempre nostre llum i guia
i Montserrat el niu de nostres cors.
Mostreu-nos que ens sou Mare, o María!,
junteu, un jorn al cel, nostres amors,

CARME FERRÁN I ROGER.

Sport

Foot-ball

Seguint la tasca empresa en pro del sport i particularment del *foot-ball,* començada pel meu antecessor Don C. Sénrab, tinc el plaer de saludar des d'aquestes columnes els amables llegidors de MARINADA, esperant esser dispensat si en les meves humils cròniques hi troben alguna equivocació involuntària, puix els meus desitjos no son altres sinó propagar i fomentar el sport en nostra aimada vila i agermanar, en tot lo possible, les Societats sportives de l'encontrada.

***

Se troba el nostre gloriós «Palamós F. C.» en situació bastant crítica per la poca protecció dels conveins, i per quedar, actualment, sense camp de sports a conseqüencia del terme del contracte, i en la impossibilitat d'adquirir-

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

ne un altre per no comptar amb prous fondos, ja que la major part dels socis se componen de treballadors. Per ço, crido i prego a tots els bons palamosins qui resideixen en aquesta vila, aixís com també als qui visquin fòra de Palamós, que facin un esforç i procurin ajudar en tot quant puguin el «Palamós F. C.» gloria i honra sportiva de nostra vila i, al mateix temps, de tota la comarca.

Protector entusiasta fou i continúa essent Don Gaspar Matas, President honorari del «Palamós F. C.». Mereix el Sr. Matas que el «Palamós» escrigui el séu nom en les brillants planes de sa historia, en senyal d'agraiment.

Agraidíssim està també el «Palamós F. C.» dels Senyors Directors de la «Corchera Internacional» els quals fan una donació anyal i, totstemps, han ofert moltes ventatges.

Recordeu-vos bons palamosins, que amb esclat de glòria i en noble lluita foren guanyades les dues formoses copes que posseeix el «Palamós F. C.»

***

Per la Copa Maura jogà el dia 26 en el camp de l' «Ateneu Deportiu» de St. Feliu nostre primer team amb el primer de la dita Societat.

El partit fou molt interessant sense deixar d'haver-hi, per ço, molts incidents i discussions deguts a la molta parcialitat que demostrà el referèe senyor Vilaret de l'«Ateneu».

El resultat de dit partit fou d'empat a dos goals encar que els de l'«Ateneu» diguin que foren tres els goals marcats per ells.

El goal dubtós fou al tirar un free-kick en Canals de l'«Ateneu» dins la porta del «Palamós F. C.», goal que no fou concedit pel referée que feu repetir la jogada, tornant en Canals a introduir la pilota dintre la porta i no donant el goal per vàlid el referèe, després de consultar al jutge de goal.

L'«Ateneu», en veure que no se li concedía aquest goal, acabat el partit, envià una protesta a la Federació Catalana per a que falli el resultat d'aquest partit.

Esperem que la Federació, obrant segons lleis i articles del reglament foot-ballístic, anul·larà el goal.

En el proper nombre posarem al corrent als amables llegidors de MARINADA, de lo que acordi la Federació Catalana.

JOSEP FRANCH.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Moviment del port durant el mès d'Agost de 1917

	ENTRADES	TONELATGE		SORTIDES	TONELATGE
Vapors	6	5.075	Vapors	6	5.075
Barcos de vela	18	628	Barcos de vela	18	628

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Mès d'Agost

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Llibretes noves
40	1176	17	1043'55	1

Estació pluviomètrica

Aiga recollida durant el mès d'Agost : 19'7 mm.

Registre civil

Mès d'Agost

Naixements: 1. Emili Puig i Ponsetí.— 2 María Funalleras i Bagudà.— 3. Rosa Basart i Sabrià.— 4. María Turró i Bacallà. — 5. Miquel Baró i Frigola.— 6. Albert Ruiz i Segura.— 7. Salvador Tomàs i Arona.— 8. Jaume Romaní i Ilari.

Innomenats: 1 Costal i Riera.—2. Batlle i Sais.— 3. Ruensa i Sànchez.—4. Ayllón i Torregrosa.

Defuncions: 1. Catarina Valls i Plaja, 66 anys. — 2. Gertrudis Llasera i Salamero, 8.—3. Jaume Vilar i Rabassa, 15 dies.— 4. Emili Puig i Ponsatí, 17.

Matrimonis: 1. Jaume Granés i Mir amb Dolors Homedes Cid.— 2. Francisco Armeta i Gasulla amb Pilar Candet i Flores.—3. Josep Marcó i Fusellas amb Rosalía Lamarge i Riba.—4. Manel Dalmau i Paradeda amb Amalia Herranz i Hita.

Tallers Tipogràfics LA GUTENBERG — Palamós.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

CICLES SANROMÁ

ARTICLES PER A SPORTS

MOTOS I SIDE-CARS

SUN

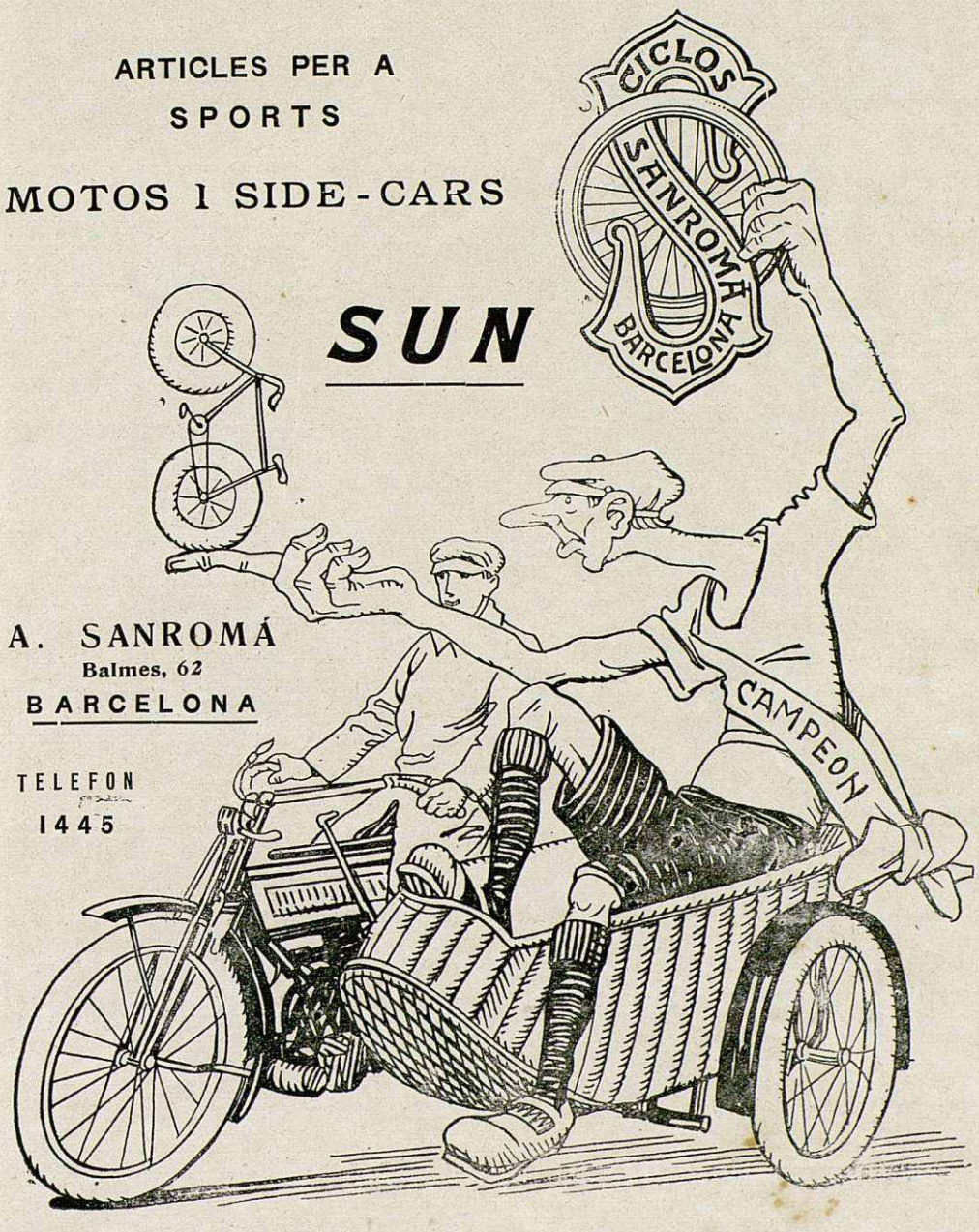

A. SANROMÁ
Balmes, 62
BARCELONA

TELEFON
1445

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós

Licor Ferro - Quina

CALISAY

Exquisit i suau licor de sabor agradable i de puresa garantida.

Composició aprovada i recomanada per varis Laboratoris Municipals i nombroses eminencies médiques.

Beguda higiénica ideal, de fama mundial.

El seu ús facilita les digestions penoses, fortifica el sistema nerviós i retorna les energíes i forces perdudes a l'organisme debilitat per malaltíes o treballs excessius.

Premiat en totes les exposicions i concursos nacionals i estrangers.

POT DEMANAR-SE PER TOT ARREU.

Viuda i fills de Magí Mollfulleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Tingueu compte amb les falsificacions.

Rebutgeu les imitacions.

Servei d'Arxiu Municipal de Palamós